Superar la dislèxia amb el suport de la investigació

written by Cristina Pérez-Manglano | 19 de June de 2025

La lectura del llibre ***Superar la dislexia. Una experiencia desde la investigación***, de Luz Rello, és molt recomanable per a l'àmbit de la docència. En ell es relata com la falta de detecció de la seua dislèxia li va causar un llarg sofriment durant la seua escolarització. Però també mostra com la seua força de voluntat li va impedir rendir-se.

Algunes de les coses a ressaltar són l'origen del trastorn i la seua definició actual segons el DSM-5 (2013):

> *«Es referix a ella com un patró de dificultats de l'aprenentatge que es caracteritza per problemes amb el reconeixement de paraules en forma precisa o fluida, lletrejar malament i poca capacitat ortogràfica.»*

La dislèxia **no està relacionada amb la intel·ligència**; estudis de neuroimatgeria confirmen que les persones dislèxiques presenten un patró d'activitat cerebral alternatiu. D'altra banda, al llarg d'este llibre, es mostra la investigació dels diferents patrons que tenen les persones amb dislèxia, com un moviment ocular diferent durant al llegir.

A més, té un alt component **hereditari** (s'estima que fins a un 60 % de la variació lectora s'explica per factors

genètics) i un ampli ventall de **comorbiditats**: entre un 20 % i un 40 % dels dislèxics també presenta TDAH, prop del 40 % té dificultats en càlcul (**discalcúlia**) i entorn del 70 % presenta problemes d'**escriptura** (disgrafia o disortografia).

La **detecció precoç** és molt important. La plataforma **Dytective**, oferida per l'**autora** i el seu equip, és una de les poques ferramentes digitals en espanyol científicament validades com a test de cribratge, tal com podem llegir en l'article científic ***Predecir el riesgo de dislexia con una prueba gamificada en línea*** (publicat en *PLOS One*). Gràcies a esta, les escoles poden identificar possibles casos i, a més, oferir exercicis interactius basats en **errors reals de persones amb dislèxia**. Estos exercicis ajuden a millorar les habilitats lingüístiques de l'alumnat amb dislèxia, ja que els seus errors tenen un fonament neurològic i són difícils de reconéixer de manera conscient per part d'estes persones.

El professorat ha de ser conscient de tot això, posant facilitats a l'hora d'examinar, entre altres coses, donant temps extra o fent proves més accessibles. A més, atés que el problema més complex és la **detecció**, cal tindre sempre **altes expectatives** cap a tot l'alumnat, fomentant l'aprenentatge de la lectura des d'edats primerenques.

Totes estes orientacions han d'anar acompanyades d'amistats i un context de suport que protegisquen, cuiden i mai et deixen arrere durant l'aprenentatge, coste el que coste.

> *«En la vida no hi ha coses que témer, només coses que comprendre» (Marie Curie)*